

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG

Voor de aankondigen buiten de provincie Limburg en Luik, wende men zich uitsluitend tot de Agence Havas, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL; 8; Place de la Bourse, PARIS; en 6, Trem's Buildings, LONDEN. E. C. 4.

TONGEREN, 3 JUNI 1922.

SINXEN.

Sinxen is met Kerstmis en Paschen en der grootste feestdagen der Katholieke Kerk. Dan immers vieren wij de nederdaling van den H. Geest over de Apostelen, in wier harten Hij het vuur der goddelijke liefde ontstak en aan welke Hij de gave der talen meedeelde.

Het is in die nederdaling van den Heiligen Geest dat de Apostelen, 'lijk de Cat echismus ons leert, met lever en kloekmoedige heldhaftigheid het Evangelie alom bezonnen te verkonden en hunne leerling door miracelen bevestigden.

Die prediking door eenige arme visschers van Galilea aangevangen en door hunne discipelen, de Pausen van Rome, de Aartsbisschoppen, Bisschoppen, Kerkleeraren enz. voortgezet, heeft het aanschijn der wereld veranderd; het menschedom werd niet alleenlijk verlost van 'ziedelijk juk' waaraan het buitgen moest, maar op stoffelijk gebied trad men in een nieuw leven.

De R.K. kerk heeft van tap tot tap de slavernij doen afschaffen, en in den mensoh hoe klein, hoe hulpeloos hij ook wezen mocht, het redelijk schepsel Gods doen erkennen.

De R.K. kerk heeft aan de wereld geleerd dat wij allen kinderen zijn van eenen God en elkander met broederlijke liefde moeten bejegenen.

Maar niet alleen heeft de R.K. kerk dat geleerd, maar ook hare leerling in toepassing gebracht; in de middel-eu-ven had zij eene samenleving tot stand gebracht, de volmaakte voor de begrip- pen van dien tijd. Voorzeker zou ze nog betere vruchten hebben voortgebracht, indien de ketterijen en het ongelof, de hervormingen van Luther en Calvin en de verderfelijke leerstellingen der Fransche Sansculotten van de jaren 1790, hare werking niet hadden gedwarsboord.

In onze dagen nog staat de R.K. kerk aan de spits der maatschappelijke beweging.

De wereld staat verbaasd voor die grootsche ouderlingen de Pausen Leo XIII en Pius X, Opparhoofden der R.K. kerk, welke, bijgestaan door den H. Geest, hunne heilvolle leerstellingen verspreiden en van welke alleen redding te verwachten is.

Het is immers in de christelijke broederliefde dat het maatschappelijk vraagstuk eene voldoende oplossing vinden kan; ja 't is in de stiptste nakoming van de voorschritten der R.K. kerk, in de opbeuring van het ware christelijk leven, dat de toenadering en eene broederlijke verstandhouding tusschen al de standen moet gezocht worden.

De gaven van den H. Geest zullen ons bijstaan, ons dit doel te bereiken, en daarom moeten wij, Katholieken, ons op Sintandag vereenigen met de geliefden welke de H. kerk richt tot den Schep- per van alle goed, tot den Uitdeeler van alle genaden.

Hoe België zelfmoord pleegt.

De brutale waarheid is dat het geboortecijfer in ons land ras en geweldig zakt. Onverschillende redenen, meestal uit ik- zucht, wil men geen kinderen meer. Het geboortecijfer zakt; in 1891 waren er 3 1/2 geboorten op 1000 inwoners; in 1913 waren er 2 1/2 geboorten op 1000 inwoners. En merkt op dat het huwelijkscijfer sedert 1850

immer steeg: van 6,5 per 1000 in 1830 krom het in 1913 op 8 per 1000.

Het geboortecijfer zakt; het huwelijkscijfer stijgt. 't Is dus hun vruchtbaarheid die angestast is. In 1913 stond België in de rij der Staten van Europa, voor het geboortecijfer, op den voorlaatsten rang; Frankrijk stond op den laatste rang.

In het district Charleroi Thuin, op een totaal van 156 gemeenten, waren er 36 grasteden in 1913, dat wil zeggen 36 plaatsen waar er meer kisten zijn dan wijgen.

Op 20 Waalsche steden, van 1909 tot 1913 nagegaan, waren er 16 grasteden.

Het is met cijfers bewezen dat de dag moet komen waarop het geboortecijfer lager zal staan dan het sterflicijfer!

België is zelfmoord aan 't plegen. Het is een brutale waarheid dat de 2/3 der kinderen, — dus twee op drie! — die tot het leven moeten komen, vermoord worden door de zekere « middelen ». Wat we daarvoor zouden kunnen aan 't licht brengen, zou de herten berge doen rijzen, zoodanig is de kindermoord verspreid en zoo algemeen zijn de misdadige bewerkingen geworden.

Handelaren zonder ziel en zonder geweten, publiek gekend, arzenen niet drogerijen of moordende produkten te verkopen. Jaarlijks slaan in België 150,000 tot 200,000 moeders de hand aan hun eigen leven.

Uwelijk, niet waar? — die tot het leven moeten komen, vermoord worden door de zekere « middelen ». Wat we daarvoor zouden kunnen aan 't licht brengen, zou de herten berge doen rijzen, zoodanig is de kindermoord verspreid en zoo algemeen zijn de misdadige bewerkingen geworden.

Handelaren zonder ziel en zonder geweten, publiek gekend, arzenen niet drogerijen of moordende produkten te verkopen. Jaarlijks slaan in België 150,000 tot 200,000 moeders de hand aan hun eigen leven.

Uwelijk, niet waar? — die tot het leven moeten komen, vermoord worden door de zekere « middelen ». Wat we daarvoor zouden kunnen aan 't licht brengen, zou de herten berge doen rijzen, zoodanig is de kindermoord verspreid en zoo algemeen zijn de misdadige bewerkingen geworden.

Handelaren zonder ziel en zonder geweten, publiek gekend, arzenen niet drogerijen of moordende produkten te verkopen. Jaarlijks slaan in België 150,000 tot 200,000 moeders de hand aan hun eigen leven.

Uwelijk, niet waar? — die tot het leven moeten komen, vermoord worden door de zekere « middelen ». Wat we daarvoor zouden kunnen aan 't licht brengen, zou de herten berge doen rijzen, zoodanig is de kindermoord verspreid en zoo algemeen zijn de misdadige bewerkingen geworden.

Handelaren zonder ziel en zonder geweten, publiek gekend, arzenen niet drogerijen of moordende produkten te verkopen. Jaarlijks slaan in België 150,000 tot 200,000 moeders de hand aan hun eigen leven.

Uwelijk, niet waar? — die tot het leven moeten komen, vermoord worden door de zekere « middelen ». Wat we daarvoor zouden kunnen aan 't licht brengen, zou de herten berge doen rijzen, zoodanig is de kindermoord verspreid en zoo algemeen zijn de misdadige bewerkingen geworden.

Handelaren zonder ziel en zonder geweten, publiek gekend, arzenen niet drogerijen of moordende produkten te verkopen. Jaarlijks slaan in België 150,000 tot 200,000 moeders de hand aan hun eigen leven.

Uwelijk, niet waar? — die tot het leven moeten komen, vermoord worden door de zekere « middelen ». Wat we daarvoor zouden kunnen aan 't licht brengen, zou de herten berge doen rijzen, zoodanig is de kindermoord verspreid en zoo algemeen zijn de misdadige bewerkingen geworden.

Handelaren zonder ziel en zonder geweten, publiek gekend, arzenen niet drogerijen of moordende produkten te verkopen. Jaarlijks slaan in België 150,000 tot 200,000 moeders de hand aan hun eigen leven.

Uwelijk, niet waar? — die tot het leven moeten komen, vermoord worden door de zekere « middelen ». Wat we daarvoor zouden kunnen aan 't licht brengen, zou de herten berge doen rijzen, zoodanig is de kindermoord verspreid en zoo algemeen zijn de misdadige bewerkingen geworden.

Handelaren zonder ziel en zonder geweten, publiek gekend, arzenen niet drogerijen of moordende produkten te verkopen. Jaarlijks slaan in België 150,000 tot 200,000 moeders de hand aan hun eigen leven.

Uwelijk, niet waar? — die tot het leven moeten komen, vermoord worden door de zekere « middelen ». Wat we daarvoor zouden kunnen aan 't licht brengen, zou de herten berge doen rijzen, zoodanig is de kindermoord verspreid en zoo algemeen zijn de misdadige bewerkingen geworden.

Handelaren zonder ziel en zonder geweten, publiek gekend, arzenen niet drogerijen of moordende produkten te verkopen. Jaarlijks slaan in België 150,000 tot 200,000 moeders de hand aan hun eigen leven.

Uwelijk, niet waar? — die tot het leven moeten komen, vermoord worden door de zekere « middelen ». Wat we daarvoor zouden kunnen aan 't licht brengen, zou de herten berge doen rijzen, zoodanig is de kindermoord verspreid en zoo algemeen zijn de misdadige bewerkingen geworden.

Handelaren zonder ziel en zonder geweten, publiek gekend, arzenen niet drogerijen of moordende produkten te verkopen. Jaarlijks slaan in België 150,000 tot 200,000 moeders de hand aan hun eigen leven.

Uwelijk, niet waar? — die tot het leven moeten komen, vermoord worden door de zekere « middelen ». Wat we daarvoor zouden kunnen aan 't licht brengen, zou de herten berge doen rijzen, zoodanig is de kindermoord verspreid en zoo algemeen zijn de misdadige bewerkingen geworden.

Handelaren zonder ziel en zonder geweten, publiek gekend, arzenen niet drogerijen of moordende produkten te verkopen. Jaarlijks slaan in België 150,000 tot 200,000 moeders de hand aan hun eigen leven.

Uwelijk, niet waar? — die tot het leven moeten komen, vermoord worden door de zekere « middelen ». Wat we daarvoor zouden kunnen aan 't licht brengen, zou de herten berge doen rijzen, zoodanig is de kindermoord verspreid en zoo algemeen zijn de misdadige bewerkingen geworden.

Handelaren zonder ziel en zonder geweten, publiek gekend, arzenen niet drogerijen of moordende produkten te verkopen. Jaarlijks slaan in België 150,000 tot 200,000 moeders de hand aan hun eigen leven.

Uwelijk, niet waar? — die tot het leven moeten komen, vermoord worden door de zekere « middelen ». Wat we daarvoor zouden kunnen aan 't licht brengen, zou de herten berge doen rijzen, zoodanig is de kindermoord verspreid en zoo algemeen zijn de misdadige bewerkingen geworden.

Handelaren zonder ziel en zonder geweten, publiek gekend, arzenen niet drogerijen of moordende produkten te verkopen. Jaarlijks slaan in België 150,000 tot 200,000 moeders de hand aan hun eigen leven.

Er zijn veel genees-, veel redmiddelen. Er zijn redmiddelen van economischen aard; vermindering in de belastingen voor de groote huiseigenen;

— verminderd van pensioen-rechten; — vermindering van legatien-recht; — de instelling van het ware algemeen stemrecht, of van de « familie stem »;

— het lijnen van den woning-nood; — de strijd tegen de nieuw multibusnische propaganda, tegen de zedeloosheid, tegen de modderpers, tegen den kindermoord;

— het streng betingelen van den verkoop van moordartegen, onder welke vorm ook, enz. — dat waar reeds iets gedaan.

Er is nog een zedelijk redmiddel: het uit-roepen van valsche begrippen en vooroordeelen; het opwakkeren van den familiegroot, van het heilighen leven, van den geest van spaarzaamheid, enz.

Dat is waerlijts. Maar dat is het groot geneesmiddel, het groot redmiddel niet. Dat is de kristene zeden- leer die spreekt van verantwoordelijkheid en afrekening; die hulp en steun en zegen toezegt aan al wie zijn plicht doet.

Ter wille van de mode

Be « Daily Express » meldt dat de Londen- sche dames tegenwoordig haast niemand meer doen operatie laten wagen, om de mode te voorschrijven.

« Een aantal operaties zijn al te Londen in ziekenhuizen verricht, en er zullen er waarschijnlijk nog meer gebeuren, indien de smalle schoen zoo populair blijft ».

Waar loopt de wereld waartoe? Het laatste model dat gedragen wordt, is de zoogenoemde « Narroeschoen » (een zeer toe- passelijke naam), welke de meeste vrouwen niet aan kunnen. Na de operatie hebben de dames niet het minste bezwaar met loopen.

« Latus »-vrouwen verliezen zulke dames het recht, met Chineseche vrouwen den spot te drijven.

De strijd tusschen den langen en den korten vroeck tot Londen is al aan het luken. De voorloopige uitkomst schijnt te zijn, dat al wat jong is en mooie « heentjes » heeft, den korten rok wil handhaven voor de gelegenheden die daarvoor geschikt lijken, als bij het tanssen, verloofden, toerisme, kortom alle soort van sports, maar dat de rokken langer worden voor officiële bijeenkomsten.

De bestuurder van den voornaamste dames- kleermaker aan Hannover Square geeft als « ideale lengte » 2 decimeter van den grond aan, wat dan nog lag geen « sleep » is de stof rond wervelt. Dat is, zegt hij, het bevestigd.

Een verlengst rok met echter aangebracht worden door draperijen, die eenige Engelsche dames (1 Eng duim is 2 1/2 cm.) heelen den rand vallen of door den rok op zij aanmerk- lijk lang te maken dan in het midden, van voren en van achteren.

Deze methode geeft gelegenheid om even den rand te laten zien van gekleurd over- deersel, die een tegestellid vormt en recht afgesneden is op een lengte die 5 tot 7 1/2 cm. meer bedraagt dan die van het kortste gedeel- te van den japon zelf.

Een ander mode-kennar waarschuwde echter, dat het een grote loef zou zijn, om te meenen, dat rokken tot den enkel, omdat zij in de mode komen, iedereen staan. De lange rok moet in overeenstemming zijn met ieders persoonlijke figuur, en daarvoor is de raad van deskundigen noodig.

De laatste zij nog een stem vermeldt uit een heel andere kring. Dominie Pictou W. Francis, vicaris van de Allerheiligen-kerk te New Schild in (Durham), schrijft in het blad van zijn parochie: « Ik moet zeggen dat vele vrou- wen verleden jaar niet fatsoenlijk waren. Het is niet gezond om een japon op den grond te laten slepen, maar de korte japonnen die ver- leden jaar gedragen werden, waren niet ge- zond voor het zedelijke leven van ons land. Het verhoed mij te lezen, dat dit jaar een verstan- dige regel aangenomen zal worden. Ik zou er niet van wou op willen aandrigen, dat zij het de minnen mogelijk maken zedig te zijn: « Zedigheid is een onschatbare deugd ».

— Goed, om u uit den slag te trekken, nauwe- de een tweede blijk.

— Ha! het is ons moeten zijn! morde- een derde somber.

— Vijf en twintig goudstukken! klagde al gekken de schelmachtig Hendrik, die altijd den noot een deugd wist te maken. Vijf en twintig goudstukken, en zijne stem werd hard en overvloedig. Mijn God, mijn God, geef mij mijne vijf en twintig goudstukken! heilige Maria, H. Johannes en gij, mijn goede patroon, H. Barrabas.

Hendrik's gekkenjaren kregen weinig bijval. Zijne makkers waren al te misnoegd, en ertel- vertijd teverden eene gelegenheid te hebben en Kuno den valschen mouwvanger, den spioen, den gehaatte overdrager, eens duchtig te he- kelen.

Kuno voelde dat het op zijn tenen was dat hij te diep en hoef voorzichtigte achter. Met bangend hoofd, en lang gedrukt gelaat, stapte hij langzaam door het bosch. Zijn verstroo- de blik was dwars weg op zijne fakkel gevestigd, waarvan dikke druppeltjes gesmolten te gedruip op den grond dropten. Nu en dan schudde hij hoedeloos en bedankvol het hoofd. Ei, die goudstukken en dat verleidend ambit van gevangenis-bewaker staken hem leelijk in den kop.

Hadde ik ten minste dien ellendigen Olo ge- kregen, brom te hij grammogd.

Kuno stond nu juist aan den put waar, bii- ten toene wete, de vluchtelingen in verscholen waren. Hij liet zijnen blik in de hoogte en keek in de rinde om te zien waar hij er- gens was. Hij verbeekte een weinig.

— Ha, hier onder den grooten eik dat de heksen voortdus soms Sabatdag kwamen vieren. Maar nu zijn 't verhuisd. Das te beter, zulke buren brengen geen stiek me!

Een dof en dreigend gelool steek uit den put. Kuno sprong weldra stappen ver van schrik. Verwilderd staarde hij in het rond. Hij her- stelde nochtans.

— Neen, een heks kon het niet wezen, want boven hem wou niet de bemol reeds klaar en ik heb verschiedene malen reeds de haan hooren kraaien.

Toch voelde hij zich niet gerust. Het is er immers altijd zoo akelig in een diep duister- zwet loopt mij van de leden.

— Het wou is behekst, sprak een tweede, wien het nachtwandelen insgelijks begon te vervelen.

— Geen vijf stappen van hier heb ik nog hun spoor herkend, zegde een derde. Het was nog versch.

— 't Is gelijk, de vogels zullen ons toch ont- snappen.

— Ons ontspannen, riep Kuno met woede. Wie spreekt daarvan! Wij zullen, wij moeten ze hebben. En de vijf en twintig goudstukken? Vooruit, vooruit!

Gedurende dit gesprek had Bol de ooren ge- spits. Hij herkende zijn volk. Al moest hij nu eens binnlen! In eens vrolijk! Ho! zat God- lieve te beven! Met beide handen hield zij de muil van den hond gesloten. Het was nochtans niet noodig. Het tijp, verstandig dier voelde wel dat een gevaar zijne meesters dreigde. Vragend en angstig zag hij naar aan, doch veroorde niet.

Het gedruisch dat Kuno en zijne gezellen op hunnen tocht maakten, verstierd allengskens in de verte. Godlieve en Olo ademden vrijer, het gevaar was nog eens voorbij.

Zij willen nochtans hunne schuilplaats niet verlaten. Zij liepen gevaar in het woud of hun- ne vervolgers te botsen en hier zaten zij in veiligheid.

— Daarbij, wij zijn afgemat, merkte Lam- brecht op. Een weinig rust zal ons nieuwe kracht geven.

— Niet lang zaten zij gerust. Een hoorde we- derom takken kraken en een ward geluid van stemmen schaterde door het bosch.

— Het zoeken is hun verleerd, sprak Lambrecht. Zij keeren op hunne stappen terug.

— Men zou zeggen dat zij wisten, voegde Godlieve er bij.

Het was zoo. De knechten zaten op Kuno's nek. Zij waren kwaad op hunne bazuuchtingen gezel. Daarom hield hij Bol niet beter in hand? Hij was de schuld van alles.

— Maar wie weet, zegde Kuno, Bol kon wel op het spoor zijn van eenen hert of van een ree.

— Praaties voor den vaak, spotte Olo rik mis- noegd.

NIEUW ALCOOLWET.

M. Piero, volksvertegenwoordiger voor Hooi, heeft met de heeren Flaggy, Amelot, Maenhaut, Wauquay en De Bruyker, het nieu- we wetsontwerp op het bureau der Kamer neergelegd.

Nu gewezen te hebben op de louten der oude wet en de onrechtvaardige veroordeelingen, stelt M. Piero voor, de uitvoorts van fr. 0,80 op 2 lr. te brengen.

Men moet niet het verbod heesgen, maar een gematigd verbruik van goden alcohol, die in tijde, van smectrieten diensten kan bewijzen.

Men moet den handel herstellen, die meer dan een miljoen men-schen televen geeft. Het ontwerp hoopt:

1° den verkoop toe te laten in openbare plaatsen.

2° het toezicht versterken bij verkoopers en voortbrengers.

3° alle middelen aanwenden om het misbruik te bekampen.

De andre artikelen beoogen het verzachten der straffen en milder zwaar belosten zonder dat de Schatkist er door te lijden heft.

NAAR DEN TROEP!

In de eerstkomende dagen worden talrijke jongelingen opgeroepen om hunnen soldaten- dienst te doen.

Mogen wij hun een wijze raadgeving stellen? Dat de jonkheeden die serieus zijn en dit willen bijlijven, zich wenden naar een hunner priesters.

Deze zal hun een woordje aanbepaling mede- geven voor den aalmoezener van het soldaten. 't Is altijd goed als men op den vreemde is en bij- zonder in het leger, een vriend en bescherm- er ontmoeten Het rijt je in België hun dienst doen, het rijt je naar 't bezette Duitschland ko- men. ceral vinden zij den aalmoezener, die hen met raad en daad zal bijstaan.

Beste jongens, zoodaast gij in 't leger aange- komen zijt, spreekt eens met uwen aalmoeze- nier en belooft aan vader en moeder dat gij alle dagen, uwe vrije uren in den soldaten- kring zult doorbrengen. Deze die verloren te lo- pen bij den troep zijn sukkelars die liever in de herbergen hun geld verteren en er dikwijls hunne eer verliezen. Wilden zij trouwe beoer- ders zijn van den soldatenkring 't zou niet ge- beuren.

Onlers, wilt ge dat uwe zonen goed en deugzaam blijven, doet ze regelmatig naar huis schrijven, zendt zelve nieuws en gezellen en doet ze aanvullen van den aalmoezener van hun regiment.

BUITENLAND.

Frankrijk.

Vadermoord. — De misdad van een helte- veeg. — Een jonge vrouw, Germaine Langlas, heelt te Cabourg haar vader vermoord na hem met vuistlagen vooraf te hebben bedweld.

Zij verspreide het gerucht dat het slachtoffer zich had verhangen, doel na de teraardbestel- ding lekte het geheim uit en het lijk werd ont- graven.

De ijks houting leverde bewarende bewij- zen op ten slotte legde Germaine Langlas bekenntnissen af.

Zij wendde voor dat zij haar vader had ver- moord, omdat hij verchristelike pijnen door- stond tengevolge van een vroeger val.

De 35 prijze moordenaar zal zich zedert den dood van haar moeder aan den drank oer, en telken-zij bedronken was mishandelde zij haar 60-jaren vader.

On het vormen van groote gezinnen om te moedigen.

De gemeente Liens, in Normandië, gaat een nieuwe poging aanwenden om het vormen van groote gezinnen aan te moedigen.

Op voorstel van den maire heeft de gemeen- teraad besloten dat van elk gein de kinderen, die daarin na het vijfde kind geboren worden, « pupillen van de stad » zullen zijn. Deze pu- pillen zullen in volgende vorm der gemeente ge- nieten.

Twee weken na de geboorte van het zesde kind ontvangt het gezin 100 fr. uit de gemeen-

woud en Kuno was daar alleen, want hij hoorde zijne makkers maar in de verte meer. Haastig vorderde hij nu zijnen weg.

Hij had geen tien-stappen gedaan toen eene sterk gepierde hand hem bij de keel greep en in den ge- dachten hield hij hem vast.

Hij liet licht van den fakkel die zijne hand ontvingen, tusschen het kramphout te blikken lag, herkende Kuno, tot zijnen grooten schrik, de reuzengestalte van zijnen vijand Odo.

— Eleneljing, luisterde deze, gij hebt mij eens verraden. Vandag zult gij het mij betaald za- ten.

Kuno meende dat zijn laatste uwer geslagen was Olo prangde zoo nijdig zijne keel en keek hem zoo boos, zoo onbarhartig in de oogen!

Hadde de vrees hem van al zijne zinnen niet beroofd, die zuchtighe keent war niet wat hij verhand gewaast, van onder de bramen die den put beslekten, twee gestalten te zien kruipen.

— Is hij eindelijk vertrokken, sprak eene zilver stem, wiens lichte tilling nog eenige oogen verblindde.

— Ja, Godlieve, antwoordde eene tweede, die lijk niet het gemakkelij raden kan, de stem van Lambrecht was. Wij zijn gered!

Mar zeg eens, lieve, vervolgde de jonge ridder, hoe hadt gij dezen dood dien gij mij in de handen gaaft, als die haakknagard zijnen fakkel boven ons hoofd stak en als Bol zoo dreigend begon te grollen.

De jonge vrouw bloosde en liet zijwégend haar hoofd op de borst van haren echtgenoot vallen.

— Van nu af, al gehelmen over uwaaf ge- maal, sprak Lambrecht half la-then I, half ver- veld.

— Godlieve zweeg nog eenige stonden, dan eensklips raapte zij al haren moed te samen en vertelde in korte woorden hoe zij dit wapen bij zich had.

De jonge ridder drukte zijne heldhofuge gade in de arm.

— Godlieve, Godlieve, sprak hij met be- wondering, dat gij goed wrakten zuiver, deugd- zaam en zachtmoedig, dat wist ik, Maar zooveel voordacht, zooveel krachtadigheid had ik tot

tekas. Verder zal het gemeentebestuur zich over het morele en materiele welzijn van het kind bekommeren om blijven bekommeren.

Italië.

Ben aangijpend drama op den Duomo toren te Milan.

Een Italiaansch soldaat, met name Crivelli was dezer dagen te Milan de wereld verma- re de hoofdkerk gaan bezoeken.

Hij kreeg de toelating om zonder gids naar het hoog te pleuren te klimmen, waar, op 390 voet hoogte, het beeld der Madonna de stad beheerscht. Daar klimt hij over de horstvering en ging den nootlootigen spring in de diepte wagen, toen er een werkmans, die op het plat- form arbeide, toegesnel kwam, juist in tijds om dien soldaat bij den been te grijpen.

Hij hield hem stevig vast, terwijl de soldaat, die op 390 voet hoogte met het hoofd omring over den grond zweerde, geweld deed om zich los te rukken.

De werkmans riep om hulp. Verschillende personen kwamen toegesnel en trokken den soldaat teregt op het platform. Hij werd aan de krijgs-overheid overgeleverd.

Amerika en Sovjet-Rusland.

De regering van de Verenigde Staten is van meening, dat een commissie van erkende deskundigen met uitgenoodigde naar Rus- land zou kunnen gaan om een studie naar de Rus- sische toestanden ter plaatse in te stellen. Deze commissie zou een studie moeten maken van de behoeften van dit land en de middelen, om daarin te voorzien. Zulk een onderzoek zou de kwestie van de algemene voorbrenging van het transportweten, het financieele stelsel, de natu- urlijke hulpbronnen, enz. moeten omvat- ten.

Het verslag van deze commissie zou aan de daarbij belanghebbende naties gelegenhed ge- ven om tot positieve besluiten te geraken. Op het oogmerk maakt de huidige economische toe- stand in Rusland het maken van dergelijke besluiten niet gemakkelijk.

Amerika heeft er geen bezwaar tegen, dat ook Duitsche deskundigen aan deze studiereis zullen deelnemen. Ok tegen de deelneming van Russische deskundigen aan deze commissie koesteren de Verenigde Staten geen bezwaren, op voorwaarde evenwel, dat de Russische leden der commissie zich zullen wijden aan het versterken van feten en zich zullen onthouden van kommunitarische of andere beginselen van politieke aard.

De Washington is men het geheel eens met de verklaring van Lloyd George, waarin deze zegt, dat de groot-ke, mogelijkheids-rijtma bestond in het pogten een middenweg te vinden tusschen twee onovereenkomende regeringsbe- liden.

Volgens de Amerikaanse meening, moet men evenwel nog een logische stap verder gaan en erkennen, dat men of het een, of het andre stelsel zal moeten opgeven.

— Dit strook geheel met den geest, aan welchen Hoover in zijn verklaring voor de Amerikaanse Kamer van politiek, die hun te be- zwaaren, aanvaard, maar als zij internationale ver- batenissen willen aangaan, moet zij hun inter- nationale plichten nakomen.

Rusland.

In Rusland zijn de prijzen der gewoone als volgt vastgesteld: Hogedruide 170,000 roebel per pond, tarwebaad 380,000 tot 600,000 roebel, vlesch 700,000 tot 1,100,000 roebel, boter 1,200,000 roebel, en spek 1,500,000